



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ. 5 ΜΑΪΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ
74

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

237. Περί διευκρινίσεως τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου (1960)10 Ἰουνίου 1960 Βασ. Διατάγματος. 1
238. Περί ἀπολύσεως τοῦ Γρηγορίου Ἡλ. Μπαχάρη ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημοτικοῦ Συμβούλου Καβάλας. 2
239. Περί ὀρισμοῦ τῆς 8ης Νοεμβρίου, ἑορτῆς τῶν Ταξι-αρχῶν, πολιούχων τῆς κωμοπόλεως Σταυρουπόλεως, ὡς ἡμέρας ἀργίας τῶν Δημοσίων Καταστημάτων. 3
240. Περί κυρώσεως Πινάκων συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς. 4
241. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1938 Β. Δ)τος «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1924 Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας Μηχανικούς κλπ. ἀμοιβῶν» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως. 5
242. Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 4.5.1955 Β. Δ)τος «περὶ ὀργανώσεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146 τεύχος Α' τῆς 8.6.1955). 6
243. Περί ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν, Πλινθοποιῶν, Ἀγγειοπλαστῶν. 7
- Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 55)1961 Β.Δ. ἀρμολιότητος Ὑπουργ. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. 8

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 237

Περί διευκρινίσεως τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου (1960)10 Ἰουνίου 1960 Β. Δ)τος.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἀρθρον 12α τοῦ Ν.Δ. 180)46 περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 6ης Μαΐου 1946 περὶ Τουριστικῶν Τόπων, ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως αὐτῶν προστεθὲν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 827)1948.

2) Τὸν Νόμον 1624)51 περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ

συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1565)50 περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθεῖς.

3) Τὸ ἀρθρον 10 παράγραφος 2α τοῦ Νόμου 3076)54 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1671)51 περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4) Σύμφωναν γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐξενεργεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 21.3.1960.

5) Τὸ Β.Δ. 356)1960 περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς Τουριστικοῦ Δημοσίου Κτήματος περιοχῆς Λαγονησίου Ἀττικῆς.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Διευκρινίζομεν ὅτι ὁ διὰ τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ ἀπὸ 11ης Μαΐου (1960)10ης Ἰουνίου 1960 Βασιλικῆς Διατάγματος γενόμενος χαρακτηρισμὸς ὡς Τουριστικοῦ Δημοσίου Κτήματος τῆς χερσονησίδος τοῦ Λαγονησίου Ν. Ἀττικῆς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκατέρωθεν ἐκτάσεως πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου ἔργων τουριστικῆς ἀναπτύξεως, ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν Δημοσίον ἔκτασιν τὴν καταλαμβάνομένην ὑπὸ τῆς ζώνης τοῦ χειμερίου κύματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1961.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 238

Περί ἀπολύσεως τοῦ Γρηγορίου Ἡλ. Μπαχάρη ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου Καβάλας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 132 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Νόμου 3938)1959, τὴν ὑπ' ἀριθ. 38)

9.3.1961 απόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθεῖσαν κατόπιν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ Νομάρχου Καβάλας καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου τοῦ κώδικος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπολύομεν τὸν Γρηγόριον Ἡλ. Μπαχάρη ἀπὸ τοῦ ὀξιώματος τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου Καβάλας διὰ σοβαροῦς λόγους δημοσίας τάξεως καὶ συμφέροντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Ἀπριλίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
Δ. ΜΑΚΡΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 239

(3)

Περὶ ὄρισμῶν τῆς 8ης Νοεμβρίου ἐορτῆς τῶν Ταξιαρχῶν, πολιούχων τῆς κωμοπόλεως Σταυρουπόλεως, ὡς ἡμέρας ἀργίας τῶν Δημοσίων καταστημάτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν :

1) Τὸ ἄρθρον 50 παράγρ. 4 τοῦ Νόμου 1811)51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 211)1961, γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ 8η Νοεμβρίου, ἐορτὴ τῶν Ταξιαρχῶν, πολιούχων τῆς κωμοπόλεως Σταυρουπόλεως, ὀρίζεται ὡς ἡμέρα ἀργίας τῶν δημοσίων καταστημάτων διὰ τὴν πόλιν ταύτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Ἀπριλίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
Δ. ΜΑΚΡΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 240

(4)

Περὶ κωρώσεως Πινάκων συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις 1) τοῦ Ν. Δ. 3365) 1955 «περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς» καὶ 2) τοῦ Α. Ν. 1671)1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 3076)1954, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυρεῖται τὸν κάτωθι Πίνακα συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς ἔασι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 τῆς 20ῆς Μαρτίου 1961 Πρακτικοῦ του :

1. Τῶν κριθέντων προακτέων Ἀνθυποσπιστῶν Χωροφυλακῆς Β' τάξεως, ἔτους 1960—1961.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Ἀπριλίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 241

(5)

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 19-2-1938 Β. Διατάγματος «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1924 Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας Μηχανικοὺς κ.λ.π. ἀμοιβῶν ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων Πόλεων κ.λ.π.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 2726]1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἀπὸ 17-7-1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων Πόλεων κ.λ.π.», τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 5367]1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1042]49 Ν.Δ. «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας» καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 163] 1961 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β. Δ)τος 19-2-1938 «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1924 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας Μηχανικοὺς κ.λ.π. ἀμοιβῶν» συμπληροῦται ὡς ἀκολουθῶν :

Εἰς τὸν πίνακα Α' τοῦ ἔδαφ. α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος Β. Δ)τος, προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ὑπεδάφια η1 καὶ η2 ὡς ἀκολουθῶν :

Κατηγορίαι Ἔργων
I II III

η1 Μελέτη τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν ἢ διαρρύθμισιν ἢ ἀνακαινίσιν Μηχανολογικῆς ἐγκαταστάσεως, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶν χορηγήσεως ἀντιστοίχου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως μὲ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβὴ ἐπὶ τοῖς ο)ο 1.0 1.5 2.0

η2 Μελέτη μηχανολογικῆς ἐγκαταστάσεως ἰδρυθείσης ἢ ἐπεκταθείσης ἢ διαρρυθμισθείσης ἢ ἀνακαινισθείσης ἄνευ προηγουμένης ἀντιστοίχου ἀδείας, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶν χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, μὲ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβὴ ἐπὶ τοῖς ο)ο 0.8 1.0 1.5

Εἰς τὸν Πίνακα Β' τοῦ ἔδαφ. β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος ἀπὸ 19-2-1938, Β. Δ)τος προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ὑπεδάφια η1 καὶ η2 ὡς ἀκολουθῶν :

Κατηγορίαι Έργου
I II III

- η1 Μελέτη τής υπό ΐδρυσιν η επέκτασιν η διαρρϑμισιν η ανακαινισιν Μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀντιστοίχου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912 ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.8 1.0 1.2
- η2 Μελέτη μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως ἰδρυθείσης η ἐπεκταθείσης η διαρρϑμισθείσης η ανακαινισθείσης, ἄνευ προηγουμένης ἀντιστοίχου ἀδείας, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912 ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.6 0.8 1.0
- Εἰς τὸν πίνακα Γ' τοῦ ἔδαφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος Β. Δ)τος ἀπὸ 19-2-1938 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ὑπεδάφια η1 καὶ η2 ὡς ἀκολουθως :
- η1 Μελέτη τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν η επέκτασιν η διαρρϑμισιν η ανακαινισιν Μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀντιστοίχου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.6 0.8 1.0
- η2 Μελέτη μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως ἰδρυθείσης η ἐπεκταθείσης η διαρρϑμισθείσης η ανακαινισθείσης, ἄνευ προηγουμένης ἀντιστοίχου ἀδείας, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.2 0.4 0.6
- Εἰς τὸν Πίνακα Δ' τοῦ ἔδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος Β. Δ)τος ἀπὸ 19-2-1938 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ὑπεδάφια η1 καὶ η2 ὡς ἀκολουθως :
- η1 Μελέτη τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν η επέκτασιν η διαρρϑμισιν η ανακαινισιν μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀντιστοίχου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.2 0.3 0.4
- η2 Μελέτη μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως ἰδρυθείσης η ἐπεκταθείσης η διαρρϑμισθείσης η ανακαινισθείσης, ἄνευ προηγουμένης ἀντιστοίχου ἀδείας, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμο-

- δίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912 ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.1 0.15 0.2
- Εἰς τὸν Πίνακα Ε' τοῦ ἔδαφ. ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος Β. Δ)τος ἀπὸ 19-2-1938 προστίθενται τ' ἀκόλουθα ὑπεδάφια η1 καὶ η2 ὡς ἀκολουθως :
- η1 Μελέτη τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν η επέκτασιν η διαρρϑμισιν η ανακαινισιν μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀντιστοίχου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.1 0.2 0.3
- η2 Μελέτη μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως ἰδρυθείσης η ἐπεκταθείσης η διαρρϑμισθείσης η ανακαινισθείσης ἄνευ προηγουμένης ἀντιστοίχου ἀδείας, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, με ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς δραχ. 750, ἀμοιβῆ ἐπὶ τοῖς 0)0 0.05 0.10 0.15

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Β. Δ)τος ἀπὸ 19-2-1938 προστίθενται τὰ κάτωθι εἶδη ἐργασιῶν.

ΕΙΔΟΣ : Η1 καὶ Η2

Μελέτη τῆς μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως ὑποβαλλομένη πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας ἰδρύσεως η ἐπεκτάσεως η διαρρϑμίσεως η ανακαινίσεως η λειτουργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ]1912, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἡ μελέτη τῆς μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως περιλαμβάνει τὰς ἀναγκαίας ἐργασίας, διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς χορήγησιν ἀδείας ἰδρύσεως η ἐπεκτάσεως η διαρρϑμίσεως η ανακαινίσεως η λειτουργίας μηχανολογικῆς ἔγκαταστάσεως, ἥτοι περιοριστικῶς τὴν ἐν σχεδίῳ ἔνταξιν τῶν κυρίων καὶ βοηθητικῶν μηχανημάτων, τὴν ἐνδειξιν τοῦ συστήματος μεταδόσεως τῆς κινήσεως καὶ λοιπῶν στοιχείων τῆς ἔγκαταστάσεως κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τοὺς κανόνας ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως καλῆς λειτουργίας καὶ ἀσφαλείας τῆς τε ἔγκαταστάσεως καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ ἀποφυγῆς ὀχλήσεως εἰς τοὺς περιοίκους.

Ἡ μελέτη τῆς διατάξεως δὲν περιλαμβάνει ἐκπόνησιν σχεδίων λεπτομερειῶν καὶ τεχνικούς η οἰκονομολογικούς ὑπολογισμούς, περιλαμβάνει ὁμως τὰ γενικὰ σχεδιαγράμματα τῆς ἔγκαταστάσεως ὑπὸ κλίμακα 1 : 50 ἕως 1 : 200, ἥτοι κατόψεις καὶ τομὰς κτιριακὰς μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς μηχανολογικῶν ἔγκαταστάσεων. Εἰς τὰ σχεδιαγράμματα ταῦτα ἀναγράφεται ἐντὸς πινακιδίου τὸ εἶδος τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν κινητῶν μετὰ τῆς ἰσχύος των.

Ἡ μελέτη τῆς διατάξεως περιλαμβάνει ἐπίσης πρόχειρον τοπογραφικὸν διάγραμμα τῆς περιοχῆς, ἐνθα ἡ ἔγκατάστασις, ὑπὸ κλίμακα 1 : 500 ἕως 1 : 1000, ἄνευ ὑψομέτρων καὶ χαρακτηριστικῶν σημείων, ἐμφαίνον τὰς διαστάσεις καὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ διατιθεμένου διὰ τὴν ἔγκατάστασιν οἰκοπέδου τὴν ἐν αὐτῶ θέσιν τῆς ἔγκαταστάσεως

και ένδεικτικῶς τὰ εἰς ἀκτῖνα 150 μ. ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου εὐρισκόμενα γήπεδα ἢ ἀκίνητα, ὡς καὶ τὸ εἶδος τῶν τελευταίων.

Τὸ Τεχνικὸν ὑπόμνημα περιλαμβάνει τὴν θέσιν, τὸ εἶδος, τὸν σκοπὸν καὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ τρόπου λειτουργίας τῆς ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ τὸ εἶδος καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῶν μηχανημάτων καὶ κινήτρων. Ἐπίσης τὸν τρόπον ἀποχετεύσεως τῶν τυχόν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως προερχομένων ἀκαθάρτων ὑδάτων.

Ὁ προϋπολογισμὸς περιλαμβάνει ἀναλυτικῶς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν μηχανημάτων καὶ ἐκ συνοπτικοῦ κατ' ἐκτίμησιν ὑπολογισμοῦ προκύπτοντα ἐξοδα ἐγκαταστάσεως τούτων, ἄνευ τῆς ἀξίας τῶν κτιρίων.

Ἡ ἀμοιβὴ διὰ τὰ εἶδη ἐργασιῶν ὑπὸ στοιχεῖα η1 καὶ η2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος δὲν καταβάλλεται, τυχόν δὲ καταβληθεῖσα συμψηφίζεται ὡς ἀπὸ ἐκτελοῦνται ἅπαντα τὰ ἀπὸ στοιχεῖον α' ἕως καὶ στοιχεῖον ε' εἶδη ἐργασιῶν τῶν πινάκων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 19.2.1938 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Τὰ χρηματικὰ ποσὰ ἀμοιβῆς ἐργασιῶν, τ' ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 19)2)1938 Β. Δ)τος «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1924 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ιδιώτας Μηχανικούς κλπ. ἀμοιβῶν, ἰσχύουν ἐφεξῆς κατόπιν πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 0,50.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν καταλαμβάνει ὁμοῦς ἐννόμους σχέσεις δημιουργηθείσας ἤδη ἐπὶ τῆ βάσει τῶν προισχυουσῶν διατάξεων διὰ καταρτισμὸν συμβάσεων μεταξὺ Μηχανικοῦ καὶ Ἐργοδότη.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσιῶν Ἔργων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ & ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Σ. ΓΚΙΚΑΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 242

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 4.5.1955 Βασ. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146 τ. Α' τῆς 8.6.1955).

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3083) 1954 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ Νομοθεσίας, καὶ θεσπίσεως ἀσφαλιστικῶν τινῶν διατάξεων».

2) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν 531ην συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 7.3.60.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 114)1961 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 4.5.1955 Βασ. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 5.

Πόροι τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας.

1. Πόροι τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας εἶναι:

α) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων ἴση πρὸς 3% ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν παρακρατούμενη καὶ ἀποδομένη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς.

β) Μηνιαία εἰσφορὰ τοῦ ἐργοδότη ἴση πρὸς 6% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων ἀποδομένη ταυτοχρόνως μετὰ τῆς εἰσφορᾶς αὐτῶν.

γ) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν παρὰ τῷ Κλάδῳ Ἀσθενείας ἠσφαλισμένων συνταξιούχων ἴση πρὸς 3% ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῆς τοιαύτης παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

δ) Αἱ πρόσδοι ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας.

ε) Τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰς δαπάνας ἰατρικῆς περιθάλψεως.

στ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον ἐκ χαριστικῆς αἰτίας.

2. Ἡ εἰσφορὰ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως γ' (ἧτοι ἡ ἀναλογούσα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω συντάξεων) παρακρατεῖται παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς χορηγούμενης παρ' αὐτοῦ συντάξεως.

Αἱ διέπουσαι τὸν Κλάδον Προνοίας διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον καὶ χρόνον καταβολῆς ἢ ἀποδόσεως παρὰ τῶν ὑποχρέων τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσπραττομένων εἰσφορῶν ὡς καὶ τὰ πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὸν Κλάδον Ἀσθενείας.

3. Οἱ ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Κλάδῳ Ἀσθενείας συνταξιούχοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσκομίζωσιν ἀνὰ ἐξαμήνον θεβαίωσιν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ πᾶν ἕτερον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ταμείου ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς λαμβανομένης παρὰ τούτων συντάξεως ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ Ὄργανισμοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 243

(7)

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν, Πλινθοποιῶν, Ἀγγειοπλαστῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5997)34 (περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. τῆς 28) 10—30)10)1935 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5997)34 (περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν κ.λ.π.).

2) Τὰς ὑπ' ἀριθ. 3131)10.7.1958 καὶ 3241)17.8.60 καὶ 5175)60 προτάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου.

3) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοιν. Ἀσφαλίσεως (ἀρ. Πρ. ΣΚΑ 247)58) Συλλογῆς 541 τῆς ΙΑ Περιόδου τῆς 2.5.1960.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 136)61 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὸν Κανονισμόν Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν, Πλινθοποιῶν, Ἀγγειοπλαστῶν, ἐξ ἄρθρων 14, ἔχοντα οὕτω:

2. Ἀσφάλισις Ἀναπηρίας—Γήρατος—Θανάτου.

*Ἄρθρον 1.

1. Συντάξεις λόγω γήρατος δικαιούνται:

1. Ὁ ἠσφαλισμένος ὁ συμπληρώσας τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ ἡ ἠσφαλισμένη ἡ συμπληρώσασα τὸ 5ῶον ἔτος τῆς ἡλικίας της ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησεν μέχρι 30)6) 62, 3.000 ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει.

Ἀπὸ 1)7)1962—31.12.62 3150 ἡμέρ. ἐργασ. ἐν ἀσφαλ.
Ἀπὸ 1)1)1963—31.12.63 3300 ἡμέρ. ἐργ. ἐν ἀσφαλίσει.
Ἀπὸ 1)1)1964—31.12.64 3.450 ἡμέρ. ἐργασ. ἐν ἀσφαλ.
Ἀπὸ 1)1)1965—31.12.65 3600 ἡμέρ. ἐργ. ἐν ἀσφαλίσει.
Ἀπὸ δὲ 1)1)1966 καὶ ἐφεξῆς 3750 ἡμ. ἐργ. ἐν ἀσφαλίσει.

2) Ἐὰν ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος (ἠσφαλισμένη) ἐπραγματοποίησεν τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει δικαιούται συντάξεως γήρατος ἡλαττωμένης κατὰ 1)200 τῆς πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων ὁρίων ἡλικίας ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου ἢ τὸ 54ον ἔτος τῆς ἡλικίας της προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένης.

3) ἠσφαλισμένος (ἠσφαλισμένη) ὑπαχθεὶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 50 ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ὅστις ἄλλως δὲν δικαιούται συντάξεως, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει πραγματοποιήσει, ἐξερχόμενος τῆς ἀσφαλίσεως μέχρι 1500 ἡμέρας ἐργασίας, εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου συντάξεως, δικαιούται τῶν ἀτομικῶν του εἰσφορῶν μόνον, ἐὰν συνεπλήρωσε χρόνον ἀσφαλίσεως εἰς τὸν κλάδον συντάξεως ἄνω τῶν 1500 ἡμερῶν ἐργασίας.

*Ἄρθρον 2.

Συντάξεως λόγω ἀναπηρίας δικαιούται:

1) Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος ἐὰν λόγω παθῆσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς δὲν δύναται νὰ κερδίξῃ δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς δυνατότητας τὴν θεξιότητα τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθει αὐτοῦ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν πλέον τοῦ ἐνὸς τρίτου 1)3) ἐκείνου ὅπερ συνήθως κερδίξει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

2) Ὡς ἀναπηρία παρέχουσα κατὰ τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα εἰς σύνταξιν θεωρεῖται ἡ μέλλουσα νὰ διαρκῆσῃ κατὰ ἱατρικὴν πρόβλεψιν ἐπὶ ἐξ (6) τοῦλάχιστον μῆνας.

3) Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος καθιστάμενος ἀνάπηρος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν δικαιούται συντάξεως, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε χιλίας πεντακοσίας (1500) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει: ἐξ ὧν πεντακοσίας τοῦλάχιστον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πέντε τελευταίων πρὸ τῆς ἀναπηρίας ἐτῶν, καὶ ἡ ἀναπηρία του δὲν ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα ἐργασίας.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος δύναται νὰ κερδίξῃ ὑπὸ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὀριζομένας προϋποθέσεις καὶ ὁρῶν, πλέον μὲν τοῦ τρίτου οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τῶν 2)3) ἐκείνου ὁπερ κερδίξει σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος, δικαιούται, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει, εἰδικῶς ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς κατὰ τὰ διὰ τὸ ΙΚΑ ἰσχύοντα.

3) Ἐὰν ἠσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπέᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, τῆς ἐνοχῆς του ἀποδειχθεῖσας διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπη-

ρίας ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς. Ἐὰν ὁμοῦ ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3 ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιούνται τῆς συντάξεως ἢς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου.

*Ἄρθρον 3.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου τοῦ Ταμείου λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὡς καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἔχοντος πραγματοποιήσει χιλίας πεντακοσίας ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει, ἐξ ὧν πεντακοσίας (500) τοῦλάχιστον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πέντε τελευταίων πρὸ τοῦ θανάτου του ἐτῶν, δικαιούται συντάξεως κατὰ τὰ ἐπόμενα:

α) Ἡ Χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος (διὰ πᾶσαν ἐργασίαν), Χῆρος οὐ ἢ συντήρησις ἐδάρυε τὴν θανοῦσαν (τῆς ἀναπηρίας διαπιστωμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσθενείας.

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου του ἢ τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως καὶ τὰ ὁποῖα δὲν λαμβάνουσι ὅπωςδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐπὶ θανάτου δὲ ἠσφαλισμένης ἢ γυναικὸς συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα τέκνα της.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὀρφανοὶ πατρός καὶ μητρός ἔργονοι καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνετηροῦντο ὑπὸ τοῦ θανόντος (θανούσης).

δ) Οἱ γονεῖς ἐὰν ἢ συντήρησις των ἐδάρυε τὸν θανόντα (θανοῦσαν) καὶ ἐφ' ὅσον προκειμένου περὶ τοῦ πατρός οὗτος εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἢ συνεπλήρωσε τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2. Ἡ Χήρα (Χῆρος) δὲν δικαιούται συντάξεως:

α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτός

αα) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

ββ) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γγ) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς καταστάσιν ἐγκυμοσύνης.

δδ) Ὁ θανὼν (ἢ θανοῦσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

*Ἄρθρον 4.

Ποσὸν συντάξεως

1. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως, λόγω γήρατος καὶ ἀναπηρίας ἀποτελεῖται:

α) Ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς 13πλάσιον τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου, νομίμως ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου (ἐργατρίας) κεραμοποιῆς ἢ ἀγγειοπλάστου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπασχολήσεώς του, εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται ἕτερον ποσὸν ἴσον πρὸς 50ο)ο τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ 13πλάσιου τούτου καὶ τοῦ 13πλάσιου τοῦ μέσου ἡμερομισθίου ὅπερ ἐλάμβανεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἡμερολογιακῶν ἔτος.

β) Ἐκ προσαυξήσεως ἴσης πρὸς 3ο)ο ἀνὰ 300 ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει: μετὰ τὰς πρώτας ἐννεακοσίας ἐννενήκοντα ἐννέα τοιαύτας.

γ) Ἐκ προσαυξήσεως ἐπὶ τοῦ προκύψαντος κατὰ τὰ ἄνω ποσοῦ, ἴσης πρὸς 10ο)ο διὰ τὴν σύζυγον ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἀσχεῖ ἐπάγγελμα τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιούχος Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ 5ο)ο δι' ἕκαστον τέκνον καὶ μέχρι τριῶν.

Τὸ οὕτω καταβαλλόμενον συνολικὸν ποσὸν συντάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ πλὴν 80ο)ο τῶν ἀποδοχῶν ὧν θὰ ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἐὰν ἐξηκολούθη νὰ ἐργάζεται.

Άρθρον 5.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ὃ δικαιούται ἡ Χήρα (Χήρος) ἰσοῦται πρὸς 60ο) ο τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος ἢ τῆς συντάξεως ἧς θὰ ἐδικαιούτο οὗτος ἐάν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος.

2. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου τέκνου ἰσοῦται πρὸς τὰ 20ο) ο εἰκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Τὸ σύνολον τῆς συντάξεως τῆς Χήρας (Χήρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἢ σύνταξις ἐκάστου δικαιούχου μειούται ἀναλόγως.

3. Οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 ἔγγραφοι προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως ἐὰν δὲν ὑφίσταται Χήρα (Χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐὰν ὑφισταμένων τοιούτων διὰ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηγητήρηται τὸ ὀριζόμενον ἐν ἐδ. 2 τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσόν.

4. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγόνου, προγονοῦ ἢ γονέως ἰσοῦται πρὸς τὰ 20ο) ο (εἰκοσιν ἑκατοστὰ) τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγω συντάξεως μετὰ τὴν ἰκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ἐὰν πρόσωπον ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούμενον συντάξεως τελεῖ εἰς κατὰστασιν ἀπολύτου ἀναπηρίας, τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὀρισμοὺς ἐξευρισκόμενον ποσὸν συντάξεως ἐπαυξάνεται μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν του εἰς νέας δραχμὰς κατὰ τὸ ἡμισυ χωρὶς ἢ τοιαύτη ἐπαύξησης νὰ διγῆ ὅπωςδήποτε τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων.

Άρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἠσφαλισμένου μὴ ὀφειλομένου εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα, δικαιούται ὁ ἠσφαλισμένος ἢ τὰ μέλη οἰκογενείας του ἐφ' ὅσον δὲν θεμελιούται δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀτομικὰς τοῦ ἠσφαλισμένου εἰσφορὰς, ἐὰν ἐπραγματοποίησεν ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου 400 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, τοῦ ἀτομικοῦ του δὲ λογαριαμοῦ ὁλοκληρῶν ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἐπραγματοποίησεν 600 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει ἐξ ὧν 250 κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

Άρθρον 7.

Χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐκείνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος ἢ καθ' ὃν ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ συνταξιοδοτήσεως λόγω γήρατος. Εἰδικῶς ἢ σύνταξις λόγω ἀναπηρίας ἄρχεται καταβαλλομένη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας.

2. Ἡ σύνταξις παύει νὰ παρέχεται:

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἐφ' ὅσον παύουν ὑφίστασθαι αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἢ διὰ θανάτου τοῦ ἀναπήρου.

β) Ἐπὶ συντάξεως γήρατος, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

γ) Ἐπὶ συντάξεως τέκνων, ἐγγονῶν, ἀδελφῶν καὶ προγονῶν ἅμα τῇ συμπληρώσει προκειμένου περὶ ἄρρένων τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ προκειμένου περὶ θηλέων τοῦ 20οῦ ἢ πρὸ τούτων διὰ τῆς τελέσεως γάμου ἢ τοῦ θανάτου των.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅριον ἡλικίας.

αα) Δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνων, ἐγγονῶν ἢ προγονῶν ἀνικάνων λόγω παθήσεως διὰ πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν.

ββ) Παρατείνεται μέχρι τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα συνεχίζουν τὴν μόρφωσιν αὐτῶν εἰς Σχολὰς γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν ἀσκοῦν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

δ) Ἐπὶ συντάξεως Χήρας διὰ τῆς τελέσεως νέου γάμου ἢ διὰ τοῦ θανάτου της.

ε) Ἐπὶ συντάξεως γονέων διὰ τοῦ θανάτου των.

Άρθρον 8ον

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα μελῶν οἰκογενείας ἀπόλλυται:

α) Ἐὰν ταῦτα καταδικασθῶν δι' ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου διὰ πρᾶξιν συνέπεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

β) Ὡς πρὸς τὴν χήραν σύζυγον ἢ μητέρα ἐὰν αὕτη ἐπέστη τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων της δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

2. Ἡ καταβολὴ τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων παροχῶν ἀναστέλλεται:

α) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος ἐκτίει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας του μακροτέραν τοῦ ἔτους.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἄτινα εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου θὰ ἐδικαιούντο συντάξεως, καταβάλλεται εἰς τὰ ἐν λόγω πρόσωπα τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος ὅπερ εἰς τὴν περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου θὰ ἀπενέμετο εἰς αὐτά.

β) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος ἠθέλην ἀναλλάθει ἐκ νέου ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν θεμελιούσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ ἢ ἀσκεῖ αὐτοτελεῆς ἐπάγγελμα ἢ παρέχει ἑτέραν ἐξηγητημένην ἐργασίαν, ἐξ ἧς ἀποκερδαίνει πλεόν τοῦ διπλασίου τῆς συντάξεώς του. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ διπλασίου τῆς συντάξεως ποσόν, περικόπεται ἐκ ταύτης.

Άρθρον 9.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς γενέσεώς του.

2. Ἀπαιτηταὶ δόσεις συντάξεως μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταὶ παραγράφονται.

3. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ἢ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸ Ταμεῖον.

4. Αἱ περὶ ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν βραχυπροθέτων παραγραφῶν διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

Άρθρον 10.

Ἀπονομὴ παροχῶν καὶ τρόπος ἐξακριβώσεως προϋποθέσεων πρὸς συνταξιοδοτήσιν:

1. Αἱ σύνταξεις ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ παρὰ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων, συνοδευομένη μετὰ τῶν σχετικῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῆ τὸ δικαίωμα των πρὸς συνταξιοδοτήσιν.

2. Τὰ κατὰ τὸν παρόντα κανονισμὸν ὀριζόμενα ἡμερομίσθια ἀποδεικνύονται ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τῶν ἡ-

σφαλισμένων και των παρά του Ταμείου τηρουμένων μισθολογικών καταστάσεων και εν ελλείψει τούτων παρά των μισθολογίων των εργοδοτών.

Όπου βάσει υπευδύνου βεβαιώσεως του Έλεγκτου του Ταμείου δεν ύφίστανται επίσημα στοιχεία αποδεικνύοντα τὰ πραγματοποιηθέντα από τῆς συστάσεως του Ταμείου μέχρι τῆς 31.1.1945 παρά των ἠσφαλισμένων ἡμερομίσθια, λογίζονται ὡς πραγματοποιηθέντα ἑβδομήκοντα πέντε (75) ἡμερομίσθια ἑτησίως κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι 31.1.1945 χρονικὸν διάστημα.

3. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπισυναπτόμενα τῇ αἰτήσῃ δικαιολογητικά εἶναι πλήρη, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν (2) τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκδώσῃ τὴν περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀπόφασίν του.

4. Ἡ διαπίστωσις τῆς σωματικῆς καὶ διανοητικῆς ἀνικανότητος τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐνεργεῖται παρά τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

Κατὰ τῶν γνωματεύσεων τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀπονομὴν συντάξεως καὶ παρά τοῦ Ταμείου, ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν, τὰς προθεσμίας ὑποβολῆς τῶν προσφυγῶν κλπ.

Προκειμένου περὶ ἀσφαλιστικῶν κέντρων τοῦ Ταμείου εἰς ἃ δὲν λειτουργεῖ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου ὁ πρὸς ἐξέτασιν παραπέμπεται εἰς τὰς πρωτοβαθμίους Ὑγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ ΙΚΑ, προκειμένου δὲ περὶ ἀσφαλιστικῶν κέντρων εἰς ἃ δὲν ἔχει ἐπεκταθῆ ἡ ἀσφάλισις τοῦ ΙΚΑ, ὁ ἠσφαλισμένος παραπέμπεται πρὸς ἐξέτασιν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ πλησιεστέρου ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ τοῦ τόπου διαμονῆς του. Ἡ σχετικὴ θαπάνη μετακινήσεως, τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς καὶ αἱ δαπάναι ἐξετάσεως αὐτῶν βαρύνουν παρά τοῦ ΙΚΑ τὸ Ταμεῖον.

5. Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ διακοπῆς ὀριστικῆς τοιαύτης σύνταξης, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξδαιούται ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν διαπιστωθεῖσαν ὑπὸ ταύτης κατάστασιν τῆς ἀναπηρίας του ἐπῆλθεν οὐσιώδης ἐπιδείνωσις τῆς ὑγείας του.

Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἀπονέμεται πάντοτε διὰ τὸν καθοριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ πρόβλεψιν χρόνου διαρκείας τῆς ἀνικανότητος

καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μείζον τῶν δύο ἐτῶν δυνάμενον νὰ παραταθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ δι' ὀρισμένον χρόνον.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τοὺς ἐπιμελημένους τῆς κηδείας ἀμέσου συνταξιούχου παρέχονται ἔξοδα κηδείας ἴσα πρὸς τὸ ποσὸν τριῶν (3) μηνιαίων συντάξεων.

Ἄρθρον 12.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 55ο) τοῦ ἀπομένουτος ὑπολοίπου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ποσοστοῦ μέχρι 15ο) ἐπὶ τῶν συνολικῶν ἐτησίων ἐσθδων τοῦ Ταμείου διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν διοικήσεως αὐτοῦ, διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν Κλάδον συντάξεως, ποσοστὸν δὲ 45ο) διατίθεται διὰ τὸν κλάδον ἀσθενείας καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συνταξιοῦχοι λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἢ θανάτου ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους πληροῦνται αἱ ὑπὸ ταύτης ὀριζόμεναι προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως δικαιούνται τῆς ὑπὸ ταύτης καθοριζομένης συντάξεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Ἐὰν ὁμως ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς οὕτω ἀναπροσαρμοζομένης συντάξεως, κατὰ τὰς νέας διατάξεις προκύπτει ποσὸν κατώτερον τοῦ ἤδη καταβαλλομένου, θὰ καταβάλλεται τὸ ἤδη χορηγούμενον τοιοῦτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Ἀπριλίου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

(δ)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 55 τῆς 18.3.61 Φ.Ε.Κ. (Τ.Α') δημοσιευθὲν ὑπ' ἀριθ. 190 Β. Διάταγμα, περὶ τροποποιήσεως τῶν Β. Διαταγμάτων περὶ τῶν μαθημάτων τῶν Φοιτητῶν τῶν Σχολῶν Ἰατρικῆς καὶ Κτηνιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἐπιφέρεται ἡ κάτωθι διόρθωσις.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ εἰς στίχον 5 ἀντὶ τοῦ ἐσφαμένου ψηφίου Β τίθεται τὸ ὀρθρὸν τοιοῦτον Ε.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργ. Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων)

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή έτησια συνδρομή της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	-ΡΧ.	400
2. » » » Β'.....	»	250
3. » » » Γ'.....	»	200
4. » » » Δ'.....	»	400
5. » » Παράρτημα.....	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.».....	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.....	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.00

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ἦπερ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογουὶ τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'.....	»	12,50
3. » » » Γ'.....	»	10.—
4. » » » Δ'.....	»	20.—
5. » » Παράρτημα.....	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	25.—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.».....	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2. ἄνω 9 σελίδων καὶ ἄνω ἐκτός ἐδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων.....	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπο διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939.....	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρέσουςιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν.....	Δραχ.	00
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν.....	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμῆσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	500

Περὶ τοῦ Παραρτήματος:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλησεως καμωτικῶν ὑδάτων.....	»	500

Τὸ ἤπερ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐπιβέβη ὠρισθῆναι ὡς ὅτι:

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσια Ἰαμεῖα ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερὶμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ἤπερ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεως ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δε πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημοσια Ἰαμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποτέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ἤπερ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ